

SENDİKALAR HAZİRAN BAŞKALDIRISINDA NİÇİN YOKTU?

Aydınlık Gazetesi, 5 Ağustos 2013

Yıldırım Koç

Haziran başkaldırısı hâlâ çeşitli biçimlerde sürüyor. Peki, kurumsal yapılar olarak sendikalar bu mücadelenin içinde niçin yoktu?

İşçiler ve kamu çalışanları bireyler olarak mücadelede yer aldı; ancak Memur-Sen gibi örgütler bu eylemlere karşı açık tavır alırken, Birleşik Kamu-İş ve bağlı sendikalar dışında kalanlar sessizliğini korudu.

Haziran başkaldırısı siyasal mücadeledir. Bu siyasal mücadelenin bugünkü programında iktidar hedefi yoktur; milyonlarca insanımızı Türk bayrağı ve Atatürk temelinde AKP karşıtlığı birleştirmektedir.

Günün görevi, bu karşıtlıktan iktidar hedefi çıkartmak, milyonlarca insanımızı anti-emperyalist milli cephede birleştirmek, Türkiye'nin milli demokratik devrimini emek temelli bir çizgide geliştirerek korumaktır.

Birkaç istisna dışında sendikalar bu süreçte yer almadı; çünkü sendikaların yönetimlerinde görev alanların büyük çoğunluğunun sendikal anlayışı, işçilerin ve kamu çalışanlarının günlük sorunlarını çözüme kavuşturmakla sınırlıdır.

Anti-emperyalist siyasal örgütlerin gücüyle yönetimlere gelen ve yönetimlerde kalabilen sendikacı yok dönecek kadar azdır. İşyerlerinde ve şube yönetimlerinde de bilinçli anti-emperyalist unsurlar belirleyici değildir.

Buna karşılık karşı cephe bilinçli bir siyasal faaliyet içindedir.

AKP yandaşları, AKP'den aldıkları destekle, bazı örgütlerde etkilidir ve tabandaki kadrolaşmalarını sendika yönetimlerine de yansıtmaktadır.

Emperyalistlerin işbirlikçisi ve piyonu bölücüler, emperyalistlerin, AKP'nin ve KCK'nın gücüyle, bazı örgütlerin tabanlarında ve yönetimlerinde güçlüdür.

Sendikacılık hareketinde Haziran başkaldırısı konusunda siyasal tavır alabilenler, AKP ve KCK yandaşlarıdır. Onların bu konudaki tavrı da zaten beklenen doğrultudadır.

Haziran başkaldırısında sendikaların durumuyla ilgili çıkarılabilecek sonuç, işçi sınıfı içinde ve sendikalarda siyasal çalışmanın ne kadar önemli olduğudur.

Eğer işyerlerinde, sendika şubelerinde ve genel merkezlerinde anti-emperyalist unsurlar etkili olmuş olsaydı, sendikaların Haziran başkaldırısına etkili bir katılımı sağlanabilir, mücadele daha başarılı bir çizgide sürdürülebilir, iktidar hedefi daha belirgin hale getirilebilirdi.

Bugünün görevi, Haziran başkaldırısındaki bu eksikliğin hızla giderilmesi olmalıdır.

Türkiye'yi sonbaharda giderek derinleşecek bir kriz bekliyor. Bu ekonomik kriz, siyasal ve toplumsal krizle tamamlanacak.

Emperyalizmin gücünün büyük darbeler yediği bir dönemde Türkiye'deki hakim sınıflar ve cumhuriyet karşıtı güçler artık eski yöntemlerle hakimiyetlerini sürdürmeyecekleri bir durumda kalacak. Buna karşılık, kötüleşecek iktisadi koşullar, kitlelerde huzursuzluğu ve hareketlenme eğilimini güçlendirecek.

Bu koşullarda sendikaların doğru tavır içine girmesi, iktidar mücadelesinin başarıyla yürütülebilmesi açısından son derece önemlidir.

Günümüzde sendikalarımız ya yanlış siyasal hareketlerin etkisinde, ya da siyasal etkinin dışında kalarak günü kurtaracağını düşündükleri ufak hedefler peşinde veya iktidarla uyum çabası içinde.

Sendikaların siyasallaşmasının zorunlu ve mümkün olduğu bir süreç yaşıyoruz.

Günümüzde milyonlarca işçiyi ve kamu çalışanını anti-emperyalist ve milli bir çizgide biraraya getirmenin somut iktisadi, toplumsal ve siyasal koşulları mevcuttur. Bu koşullar sonbaharda daha da olgunlaşacaktır.

Eksik olan, sendikaların siyasallaşmasıdır. Gün, sendikaları bu temelde siyasallaştırmaktan ve işçi sınıfını bu temelde örgütlemekten geçmektedir.